

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Για σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ζήσωμεν”

Μάρτιος 2014
έτος 41ο
ἀρ. φύλ. 664

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εσπερίδα

Για την Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή

Σάββατο 8 Μαρτίου και ὥρα 6:30 μ.μ.
Αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Εισηγητές: π. Γεώρ. Μεταλληνός,
Βασ. Τσούπρας και Σοφία Μπεκρη.

Θὰ λάβουν μέρος ἐκπρόσωποι τῶν ἱεραποστο-
λικῶν και ἀντιαιρετικῶν ἀδελφοτήτων.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἐκδήλωση για τὴν 25^η Μαρτίου

Τρίτη 25 Μαρτίου και ὥρα 2:00 μ.μ.
Αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Τὰ ἐπικάια ἄσματα, τὰ ψαρικά ἐδέσματα και
κεράσματα και ἡ σχετικὴ ὁμιλία τοῦ Β. Τσούπρα
θα τονώσουν τὴν θέληση ὅλων μας για καθολικὴ
ἀπελευθέρωση ἀπὸ ἐξωτερικὸς και ἐσωτερικὸς
δυναστες. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνω-
νος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο και ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ
χοροί, ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικάια ὁμιλία και στίς 8:00
μ.μ. μουσικὴ και πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ και ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα
για ἄτομα με εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα
ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν
ὑπολογιστῶν, μουσικῆς και παραδοσιακῶν χορῶν.
Ἐπίσης, διοργανῶνται πολιτιστικὲς και ψυχαγω-
γικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς και μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες και οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν
Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν
αἴθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἀγ. Σπυ-
ρίδωνος), με κεντρικὴ ὁμιλία και Ἱερά Παράκληση
κάθε Τρίτη βράδυ και ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγά-
λεω και τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν
τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

ὑποθήκη

ὑπὸ Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Παιδιά μας, πολλά σὰς εἶπαμε λόγια μετὰ ὀλόκληρη
ζωὴ και σὰς γράψαμε πολλά και πολλά σὰς δεί-
ξαμε. Μὰς κατέχει ἀδιάκοπα τὸ ἀγχος νὰ μὴν
κάνετε και ἐσεῖς τὰ ἴδια λάθη, πὺν κάναμε και ἐμεῖς. Θυ-
μοῦμαστε βέβαια ὅτι διεκδικήσαμε ἀγρία τὰ δικαιώματά
μας νὰ κάνουμε τὰ λάθη μας και ἐμεῖς τότε ἀλλὰ και τῶ-
ρα. Γιὰ σὰς ὅμως ἔχομε ἄλλες ἀπαιτήσεις. Λέμε: ἀφοῦ
βλέπουνε τὰ χνάκια πὺν πατήσαμε κι ἐμεῖς, γιατί νὰ μὴν
διδάσκονται ἀπ' αὐτά; Κάθε γενιά ὅμως ἔχει καινούριες
συνθήκες, καινούριες δυνατότητες, ἀδοκίμαστες ἀπὸ
τοὺς πολλούς. Καὶ πέφτετε, παιδιά μας, σὲ λακκουβες,
πὺν φαντάζονε πρωτόφαντες, ὥσπου νὰ καταλάβετε ὅτι
εἶναι ὀλοΐδιες μετὰ τὶς δικὲς μας.

Ἔτσι, λοιπὸν, ξεκινώντας μετὰ τὴν ἐξομολόγηση τῶν
δικῶν μας ἀμαρτημάτων, νομίζω ὅτι μπορούμε και χρέος

συνέχεια στή σελ. 2

Ἐν μέσω ἀκάνθων

Δύσβατη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, δύσβατη
και τραχιὰ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς προσωπικῆς και
κοινωνικῆς προόδου και σωτηρίας. Εἶναι μάλι-
στα ὁδὸς ἀνηφορικὴ και γεμάτη ἀπὸ ἀγκάθια και τρι-
βόλους, εἶναι δρόμος μετ' ἐμποδίων.
Εἶναι τόσο δύσκολη πὺν, για νὰ τὴν
ἀκολουθήσει κάποιος, διστάζει, και, ἀν
τὴν ἀκολουθήσει, δυσκόλως τερματί-
ζει. Οἱ δυσκολίες τῆς ἀρχίζουν, πρὶν
ἀκόμα κάποιος τὴν ἀκολουθήσει. Πρέ-
πει δηλαδή νὰ τὴν γνωρίσει κάποιος
και νὰ τὴν ἐπιλέξει μέσα ἀπὸ ἄλλες πο-
ρεῖες, γιατί, ὅπως λέει και τὸ λαϊκὸ
ἄσμα, μετὰ τὴν ζωὴ δρόμοι ἀνοίγονται
πολλοί. Σ' αὐτὸ τῆς ζωῆς τὸ σταυρο-
δρόμο, πὺν δρόμοι ἀνοίγονται πολλοί,
εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ διαλέξει κανεῖς
τὸν σωστὸ δρόμο.

Τὴν δυσκολία αὐτὴ τὴν εἶχαν ἡδη
ἐπισημάνει οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι μετὰ
τὸν μῦθο τοῦ Ἡρακλῆ, ὁ ὅποιος βρέθηκε νέος ἀκόμη
σὲ αὐτὸ τὸ σταυροδρόμο και ἀνοίγονταν μπροστὰ του
ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς και τῆς κακίας. Ὅπως γνωρίζομε,
ὁ μυθικὸς νέος ἐπέλεξε τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς, παρὰ
τὰ τόσα ὁμορφα και τερπνὰ πὺν τοῦ ἔταζε ἡ κακία.
Γι' αὐτὸ και ἡ ζωὴ του ἦταν ἕνας ἀδιάκοπος δρόμος

μετὰ ἐμπόδια, μετὰ ὁδὸς πλήρης ἀκάνθων και τριβόλων
ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐγίνε και μεγάλος ἥρωας, ὁ
θρυλικὸς ἥρωας ὅλης τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν ὁδὸ τῆς
ἀρετῆς ὅμως ἀκολούθησαν και οἱ τρεῖς παῖδες και
ἄλλοι πολλοὶ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθή-
κης και ὅλης τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότη-
τος ἀλλὰ και τὰ ἑκατομμύρια νέων και
νεανίδων μαρτύρων τοῦ χριστιανικοῦ,
τοῦ πολυάστρου χριστιανικοῦ οὐρανοῦ.
Ἡ ἐπιλογή λοιπὸν τοῦ δρόμου τῆς
ζωῆς εἶναι πράγματι δύσκολη, γιατί ὁ
νέος, και μάλιστα στὴν σύγχρονη ἐπο-
χὴ μας, βομβαρδίζεται συνεχῶς ἀπὸ τὰ
ἐγκόσμια και φανταχτερὰ θέλητρα
τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαργυρίας και
τῆς φιλοδοξίας και ἔλκεται ἀπὸ τὰ γλυ-
κὸνχα καλέσματα τῶν πολυποικίλων
σειρήνων τῆς μάταιης χαρᾶς και
ἡδονῆς.

Ἡ ἐπιλογή αὐτὴ γίνεται ἀκόμα δυ-
σκολότερη, ὅταν οἱ γονεῖς και τὸ κοινωνικὸ περιβάλλο-
ν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀνέμναλης και καταναλω-
τικῆς ζωῆς και ἀποτρέπουν τοὺς νέους ἀπὸ τὴν ἀκο-
λούθηση τῆς μετρημένης ζωῆς και δίκαιης πολιτείας,
μετὰ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι, ὅποιος πάει μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο,
συνέχεια στή σελ. 2

Ἐπείγουσα Πρόταση

Πρὸς δημοκρατικὲς, κοινωνικοπολιτικὲς κινήσεις και προσωπικότητες

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἐν συνεχείᾳ παλαιότερων μας ἐκκλήσεων και προ-
σπαθειῶν περὶ συνεργασίας και ἐν ὄψει τῶν ἐπικείμε-
νων δημοτικῶν ἐκλογῶν και ἐυρωεκλογῶν (και μάλι-
στα μετὰ σταυρὸ προτιμήσεως) σὰς ὑποβάλλομε για πολ-
λοστή φορὰ τὴν παρούσα μας πρόταση, μετὰ τὴν ἐλπίδα
ὅτι ὅλοι, κινήσεις και προσωπικότητες, θα τὴν μελετή-
σετε δεόντως και θα ἀνταποκριθῆτε προσηκόντως.

Προτείνομε ὅπως ὅλες οἱ κινήσεις και προσωπικό-
τητες πὺν διεπόμαστε ἀπὸ τὶς ἑλληνορθόδοξες ἀρχές,
σεβόμαστε τὸν ἀνθρώπο και τὸ περιβάλλον, ἔχομε
πατριωτικὴ συνείδηση και δημοκρατικὲς πρακτικὲς
ὡς και κοινωνικὲς ἐπιδιώξεις νὰ ὀρίσωμε κοινὸς ὑπο-
ψηφίους για τὶς δημοτικὲς ἐκλογὲς και νὰ σχηματί-
σωμε ἐνιαῖο ψηφοδέλτιο για τὴν Εὐρωβουλή με
ὑποψηφίους ἀπὸ ὅλες τὶς συνεργαζόμενες κινήσεις
πὺν συμμετέχουν και ὁ λαὸς ἄς ἐκλέξει αὐτοὺς πὺν
θεωρεῖ ἀξιώτερους. Ἔτσι, τίθενται τὰ θεμέλια για
εὐρύτερη συνεργασία, ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀξιοπιστία
τοῦ συνδυασμοῦ και ἐπιμερίζονται τὰ ἔξοδα.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπωνυμία δὲ τοῦ κοινῶ συνδυασμοῦ
καλὸ θα εἶναι νὰ δηλώνεται δι' αὐτῆς ἡ συνεργασία
και νὰ ὑποδηλώνονται ἐπιμέρους ἐπιδιώξεις τῶν δια-
φόρων συνιστωσῶν, ὅπως π.χ. Συνεργασία Ἑλλήνων
Ἀνεξαρτήτων Πολιτῶν, Συνεργασία Ἑλλήνων πο-
λιτῶν, Συνεργασία για ἀνεξάρτητὴ Ἑλλάδα, Προ-
οδευτικὴ συνεργασία κ.τ.ῶ.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιθυμία ὅλων τῶν τιμίων
Ἑλλήνων πολιτῶν και πολιτικῶν πὺν θέλουν νὰ
ἐργαστοῦν για τὸ καλὸ τοῦ τόπου και για τὴν ἀπαλ-
λαγὴ του ἀπὸ καταστρεπτικὲς συνθηκὲς και πρα-
κτικὲς ὑποτέλειες θα ὀδηγήσει ὅλους μας στὴν ἀνεύ-
ρεση τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου συνεργασίας και
στὴν ἀποδοχὴ τῆς ἐπιτυχέστερης ἐπωνυμίας.

Εὐελπιστοῦντες στὴν εὐνοϊκὴ ἀνταπόκρισή σας
διατελοῦμε μετὰ βαθιὰ ἐκτίμηση.

Για τὴν Ἐπιτροπὴ Συνεργασίας
Βασίλειος Μπαμπίλης
Μαγδαληνὴ Κόκορη

Κύπρος, τὸ ἐνάλιο ἄστρο

Ὅταν κάποιος βρεθῆ μπροστὰ στο ἐνάλιο ἄστρο,
στὴν ἀφροδίσια ὁμορφιά και στο ἀγλαόκαρπο
δεντρί τοῦ πνεύματος, τότε μένει ἐκστατικὸς
και ἐκθαμβος. Ἀνήμπορος δὲ νὰ περιγράψῃ με λόγια
αὐτὸ πὺν βλέπει, αὐτὸ πὺν σκέφτεται και αὐτὸ πὺν
νιώθει, ἀρκεῖται νὰ θαυμάζει τὸ ἀμήχανο κάλλος και
νὰ προσπαθῆ μετὰ τὴν σιωπὴ νὰ πετύχῃ τὴν μέθεξη
τοῦ ὑπαρκτοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ὀσίου, ἀληθοῦς, δι-
καίου και ὡραίου. Ὅταν, ὅμως, ἀντιληφθῆ ὅτι ὑπάρ-
χουν ἄλλοι ἀνθρώποι ἀνέραστοι και μισόκαλοι ἡ δι-

συνέχεια στή σελ. 2

Ἱεραστολικά

Ἡ ὀρθοδοξία στὴν Ἰαπωνία

Ἡ ἀρχαιότερη θρησκευτικὴ πίστη τῶν Ἰαπώνων
ἦταν αὐτὴ στὰ kami, λέξη πὺν προσδιορίζει τὰ
πνεύματα, ἀκόμη και τὴν θεότητα σὲ γενικὴ
ἐννοια, πὺν ἐνοικοῦν σὲ δένδρα ἡ δυνάμεις τῆς φύσε-
ως. Ἐπίσης, σημαίνει τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο πὺν παρέχει
πνευματικότητα. Ἀργότερα προσωποποιήθηκε και
ταυτίσθηκε μετὰ τὰ πνεύματα προγόνων, ἰδίως τοῦ
αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τοῦ Σιντοϊσμοῦ.

συνέχεια στή σελ. 3

Ἡ ὀρθοδοξία στὴν Ἰαπωνία

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

Ὁ Βουδδισμός εισήχθη στὴν Ἰαπωνία τὸν 6^ο αἰῶνα καὶ γιὰ τοὺς ἐπόμενους 10 αἰῶνες ἄσκησε βαθειὰ ἐπίδραση στὴν πνευματική, πολιτιστική, κοινωνική καὶ πολιτική ζωή.

Ὁ Κομφουκιανισμός ἐφθασε μὲ τὰ πρῶτα μεγάλα κύματα τῆς Κινέζικης ἐπιδράσεως στὴν Ἰαπωνία μεταξὺ 6^{ου} καὶ 9^{ου} αἰῶνα καὶ παραμένει σήμερα ἓνα σημαντικό στοιχεῖο τῆς ἰαπωνικῆς σκέψεως, ἀλλὰ πολὺ σπάνια ἀσκεῖται ὡς θρησκεία.

Ὁ Σιντοϊσμός (Shinto = ἡ ὁδὸς τῶν kami) εἶναι ἡ πολυπληθέστερη θρησκεία, χαρακτηριζόμενη ὡς καθαρὰ Ἰαπωνική, ἀνάγει τὴν ἀρχὴ τῆς στοὺς προϊστορικούς χρόνους, μὲ στοιχεῖα πού ἐφτάσαν ἀπὸ τὴν Κορέα, τὴν Κίνα καὶ πιθανὸν καὶ τὴν Πολυνησία. Εἶναι πολυθεϊστική θρησκεία καὶ οἱ θεότητες τῆς εἶναι προσωποποιημένα πνεύματα (kami-sama), πού λατρεύονται σὲ ναοὺς.

Πρὶν ἀπὸ τὸ 1868 ὑπῆρχαν τρία εἶδη Σιντοϊσμοῦ, τοῦ ναοῦ (τὸ πιὸ δημοφιλὲς εἶδος), ὁ λαϊκός, (πού τὸν ἀσκοῦσαν οἱ χωρικοὶ) καὶ ὁ αὐτοκρατορικός Σιντοϊσμός, πού τὸν ἀσκοῦσε ἡ αὐτοκρατορική οἰκογένεια. Γρήγορα ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ σχηματίζει ἀνεξάρτητες ὁμάδες Shinto, πού ἦσαν πολὺ ριζοσπαστικές, ἀκόμη καὶ μονοθεϊστικές.

Ὁ Χριστιανισμός πρωτοεφθασε στὴν Ἰαπωνία τὸ 1549 ἀπὸ τὸν ρωμαιοκαθολικὸ Ἰησοῦτη Francis Xavier, πού ἴδρυσε τὴν πρώτη χριστιανική Ἱεραποστολή. Ἄν καὶ ἔτυχε πολὺ κακῆς ὑποδοχῆς καὶ ὑπέστη πολλοὺς διωγμούς, κατόρθωσε ὅμως νὰ ἐπιβιώσει μόνον στὴν περιοχή τοῦ Nagasaki. Οἱ διωγμοὶ ἀνάγκασαν τοὺς χριστιανούς αὐτοὺς νὰ κρύβονται, νὰ γίνουν κρυπτοχριστιανοί, ὥστε νὰ ἐπιβιώσουν ἀπὸ βασιανιστήρια καὶ μαρτυρικούς θανάτους πολλῶν ἐτῶν, γιὰ νὰ διασώσουν τὴν πίστη τους. Μερικοὶ ὑπολογίζουν τοὺς κρυπτοχριστιανούς αὐτοὺς σὲ 50.000. Οἱ κρυπτοχριστιανοὶ εἶχαν στὶς κατοικίες τους Βουδδιστικὸ καὶ Σιντοϊστικὸ βωμὸ, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσα συνήθεια, ὥστε νὰ μὴν ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰάπωνες. Πολλοὶ ὅμως παραδέχονται ὅτι, ἂν καὶ τοῦτο τὸ ἐπικρατῆται κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν διωγμῶν, ἐν τούτοις σήμερα πιστεύουν, ἐπίσης, καὶ σὲ ἄλλες θεότητες. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ἡ χρησιμοποίηση διαφόρων λατρευτικῶν συνηθειῶν, π.χ. ὁ γάμος τελεῖται σὲ σιντοϊστικὸ ναὸ, ἡ κηδεία σὲ βουδδιστικὸ, ἐνῶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Χριστιανοὶ τελοῦν στὴν συνέχεια τὴν ἀκολουθία τῆς κηδείας στὴν λατινικὴ συνήθως γλῶσσα.

Ὁ πρῶτος προτεστάντης ἱεραπόστολος, ὁ βαπτιστὴς Jonathan Goble ἐφθασε στὴν Ἰαπωνία τὸ 1860.

Ἡ ὀρθόδοξη παρουσία στὴν Ἰαπωνία σηματοδοτεῖται μὲ τὴν ἀφίξη τοῦ Ρώσου ἱερομόναχου π. Νικολάου Κασάτκιν στὸ Hokkaido στὶς 2 Ἰουνίου 1861, ὡς ἱερέα τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ρωσικοῦ προξενείου στὸ Hakodate, πού μόλις εἶχε ἀνοίξει.

Ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου

Ἡ κατανυκτικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Σάββατο ἑσπέρας πρὸς τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τελειώνει τὸ Μέγα Σάββατο τὸ βράδυ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση. Ὀνομάζεται ἔτσι, γιὰ τὸ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα χρησιμοποιεῖται στὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας τὸ βιβλίον πού ὀνομάζεται «Τριῶδιο». Τὸ Τριῶδιο περιέχει Κανόνες μὲ ὅλες τὶς ὥδεις ἀλλὰ καὶ Κανόνες μόνον μὲ τρεῖς ὥδεις, γι' αὐτὸ λέγεται καὶ Τριῶδιο.

Ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου διαιρεῖται σὲ **τρία μέρη**: στὶς **τέσσερις ἑβδομάδες** πρὶν ἀπὸ τὴν Μ. Σαρακοστή, στὶς **ἕξι ἑβδομάδες** τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ στὴν **Μεγάλῃ ἑβδομάδα**, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαῶν τὸ βράδυ ἕως τὸ Μ. Σάββατο τὸ βράδυ.

Ἡ **πρῶτη Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου** εἶναι τοῦ **Τελώνου καὶ Φαρισαίου**, ἡ δεύτερη τοῦ **Ἀσώτου**, ἡ τρίτη τῆς **Κρίσεως** (τῶν Ἀπόκρως) καὶ ἡ τέταρτη, τῆς **Τυρινῆς**, εἶναι ἀφιερωμένη στὴν μνήμη τοῦ Παραδείσου καὶ στὴν ἀλληλοσυγχώρηση. Σὲ αὐτὸ τὸ διάστημα ἀρχίζουν καὶ τὰ Ψυχοσάββατα.

Ἡ **πρῶτη Κυριακὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς** εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ὀρθοδοξία, ἡ δεύτερη στὸν **Ἅγ. Γρηγόριο Παλαμᾶ**, ἡ τρίτη στὴν **προσκύνηση τοῦ Σταυροῦ**, ἡ τέταρτη στὸν **Ἅγ. Ἰωάννη τῆς Κλίμακος** καὶ ἡ πέμπτη στὴν **Ἅγ. Μαρία τὴν Αἰγυπτία**. Κατὰ δὲ τὶς Παρασκευὲς ψάλλονται οἱ **Χαιρετισμοὶ** στὴν Παναγία Θεοτόκο, μὲ τὸν Κανόνα πού ἀρχίζει: «**Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**», καὶ μὲ τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο, πού ἀρχίζει: «**Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέληθ**».

Κατὰ δὲ τὴν **Τετάρτη ἑσπέρας** τῆς **πέμπτης ἑβδομάδος** ψάλλεται ὁ **Μέγας Κανὼν** τῆς μετανοίας. Ἔτσι, προετοιμαζόμαστε καταλλήλως νὰ νοιώσουμε βαθύτερα τὰ Πάθη, τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ταφὴ τοῦ Κυρίου, ἐνῶ κατὰ τὴν Μ. ἑβδομάδα γιὰ νὰ πανηγυρίσουμε τὴν λαμπρὰ Ἀνάστασή Του, πού σημαίνει καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου.

Σημ.: Οἱ **Χαιρετισμοὶ** στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, οἱ **Βιβλικὲς Ὁιδές**, ὁ **Μέγας Κανὼν**, ἡ **Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου**, τὸ **Τροπᾶριο** τῆς **Κασσιανῆς** καὶ ὁ **Κατηχητικὸς λόγος** τοῦ **Χρυσόστομου**, μὲ εἰσαγωγὴ καὶ ἐρμηνευτικὸ **λεξιλόγιον** ἔχουν ἐκδοθῆ καὶ διανεμόνται ἀπὸ τὶς «**Ἐπάλληξεις**», **Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα, τηλ. 210 5230948, 69 87353063.**

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τίμησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας Ἀναστάσιο

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργάνωσε τὴ Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου τὸ ἀπόγευμα στὴ Γεννάδειο Βιβλιοθήκη τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν σπουδαία προσφορά τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ Πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου. Ευκαιρία γιὰ τὴν ἐκδήλωση στάθηκε ἡ παρουσίαση τοῦ τετρατομοῦ ἔργου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας με

ιεραποστολικὸ περιεχόμενο, πού αποτελεί καρπὸ εμπειριῶν ἀπὸ τὴν πολυετὴ ἱεραποστολικὴ του δράση στὴν Ἀφρική ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἐνασχόλησή του με τὸ ἀντικείμενο τῆς Ἱεραποστολικῆς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Οἱ τόμοι φέρουν τοὺς ἐξῆς τίτλους: Ἱεραποστολή στα ἰχνη τοῦ Χριστοῦ

- Ἔως ἐσχάτου τῆς Γῆς

- Στὴν Ἀφρική

- Ἡ λησμονημένη ἐντολή «Πορευθέντες».

Παραβρέθηκαν καὶ μίλησαν γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Μακαριωτάτου ἀκαδημαϊκοὶ καθηγητὲς καὶ θεολόγοι, οἱ Κοσμήτορες τῶν θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκης κ.κ. Μ. Μπέγζος καὶ Μ. Τρίτος, ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως κ. Ἀθηνάγορας, ἐνῶ τὴν ἐκδήλωση ἐκλείσει μὲ πολὺ ζωντανὸ τρόπο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἰερώνυμος.

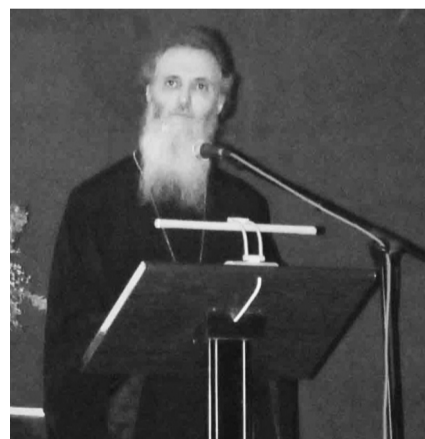
Τὶς ΕΠΑΛΞΕΙΣ ἐκπροσώπησε ὁ πρόεδρος κ. Βασίλειος Τσοῦπρας, μεταφέροντας τὶς εὐχές ὅλων τῶν μελῶν, φίλων καὶ συνεργα-

τῶν πρὸς τὸν ἀγαπητὸ σε ὅλους Ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὶς ἀντιξοότητες πού συνεχῶς ἀντιμετωπίζει, συνεχίζει νὰ ἐπισκοπεῖ καὶ νὰ συντονίζει τὸ ἔργο τῆς Ὀρθοδοξίας στὴ γειτονικὴ Ἀλβανία, ἐνισχύοντας μὲ τὴν παρουσία του τὸν ὀρθόδοξο λαὸ τῆς καὶ οδεύοντας τὸν δρόμο τοῦ ἀγῶνα καὶ τῆς ἀγωνίας γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ ποιμνίου του. Ταυτόχρονα μὲ τὴν ἱεραποστολικὴ του παρακαταθήκη, πού καταγράφηκε στὸ σημαντικότατο αὐτὸ ἐκδοτικὸ ἔργο, διδάσκει ὅλους τοὺς χριστιανούς τὴν ἀληθινὴ φύση τῆς Ἐκκλησίας ὡς ζωντανὸ ἱεραποστολικὸ σῶμα, πού δίνει μαρτυρία τοῦ «ἔρχου καὶ ἴδε», γιὰ τὴν εκπλήρωση τῆς ἐντολῆς τοῦ Σωτῆρα μας: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν».

"Μύρον πολύτιμον"

Με αὐτὸν τὸν τίτλο πραγματοποιήθηκε στὶς 2 Φεβρουαρίου ἡ εορταστικὴ ἐκδήλωση ἀπὸ τὴ Συνάντηση Φοιτητῶν καὶ Ἐπιστημόνων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμησέως Θεοτόκου Χρυσοσπηλαιώτισσης. Πάνω ἀπὸ 350 παρευρισκομένοι, ὄρθιοι καὶ μη, παρακολουθήσαν μὲ περισσὴ προσοχὴ τὶς πρωτότυπες ἀπαγγελίες πού πλαισιώνονταν ἀπὸ ἓνα ἰδιαίτερο οπτικοακουστικὸ υλικό, τὰ μελωδικὰ ἄσματα καὶ τὸ σπάνιο θεατρικὸ, πού ἦταν βασιμμένο σε ἀληθινὸ περιστατικὸ, ἐνῶ μέσα ἀπὸ ἓνα σύντομο ταξίδι σε ὅλη τὴν Ἑλλάδα γνωρίσαμε τὶς περισσότερες θαυματουργικὲς εἰκόνες τῆς Παναγίας μας, ἀναφερθῆκαμε στὴ χάρι τῆς καὶ ζήσαμε τὰ θαύματα τῆς, ὥστε νὰ αισθανθούμε ὅλοι τὸ "ΜΥΡΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ".

σ.σ. **Θερμὰ συγχαρητήρια** ἀξιίζουν τόσο στὸν π. Ἀθανάσιο Ἀττάρτ, προϊστάμενο τοῦ ναοῦ, ὅσο καὶ στὴν ἀκάματη πρεσβυτέρα τοῦ Σοφία ἀλλὰ καὶ στὸ πλῆθος τῶν νέων ἀνθρώπων, πού ἀνταποκρίνονται στὸ κάλεσμά των, ἀντιστεκόμενοι στα κελεύσματα τῶν καιρῶν.

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κορέας

Τὴν Κυριακὴ 16 Φεβρουαρίου τὸ ἀπόγευμα στὴν κατὰ μέση αἴθουσα τοῦ «Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσός» πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση μὲ ὀμιλητὴ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορέας κ.κ. Ἀμβρόσιο, πού διοργάνωσε τὸ «Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Ἄπω Ἀνατολῆς».

Ὁ Σεβασμιώτατος παρουσίασε τὸ τεράστιο ἔργο πού ἐπιτελεῖται στὴν χώρα τῆς «Πρωίνης Γαλήνης», τὴν Κορέα. Τὸ κοινὸ χαιρέτησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρυματος κ. Λάππας Ἰωάννης (dr Θεολογίας).

Θεολογικὸ Συνέδριο Ἰ. Μ. Ἡλείας

Μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία καὶ μεγάλη συμμετοχὴ πραγματοποιήθηκε στὶς 15 & 16 Φεβρουαρίου τὸ Θεολογικὸ Συνέδριο τῆς Ἰ. Μ. Ἡλείας, μὲ εισηγητὲς τοὺς κ. Μάριο Μπέγζο, μὲ θέμα: «**Ὁ Διάλογος μὲ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα**» καὶ Κων/νο Κορναράκη, μὲ θέμα: «**Ὁ διάλογος Θεολογίας καὶ ἐπιστήμης καὶ οἱ ὑπαρξιακὲς ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου**».

Η κρίση στην Ουκρανία και η εκκλησιαστική της παράμετρος

Δραματικά ήταν τα τελευταία γεγονότα στην Ουκρανία, τη μεγαλύτερη σε έκταση χώρα της καθαυτού Ευρώπης καθώς τη δεύτερη σε αριθμό Ορθοδόξων πιστών χώρα στον κόσμο, μετά τη Ρωσία. Οι ταραχές υπήρξαν θυελλώδεις και τελικά ανάγκασαν τον πρόεδρο Γιανουκόβιτς σε παραίτηση και φυγή στις ανατολικές επαρχίες. Για να συμβεί αυτό, όμως, χρειάστηκε να υπάρξουν ανθρώπινα θύματα, πάνω από ογδόντα νεκροί, οι οποίοι σκοτώθηκαν από τις σφαίρες των σωμάτων ασφαλείας.

Η εμφάνιση αφορμή των ταραχών ήταν η στροφή του Γιανουκόβιτς προς τη Ρωσία και η εγκατάλειψη των ευρωπαϊκών οραμάτων των προηγούμενων κυβερνήσεων, οι οποίες επεδίωκαν τη σύνδεση της Ουκρανίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πίσω, όμως, απ' αυτή τη στρατηγική διαφωνία κρύβονται βαθύτερες αιτίες, οι οποίες έχουν τις ρίζες τους στην χιλιόχρονη ιστορία του κράτους αυτού και τις θρησκευτικές και πολιτιστικές συνέπειες του εκχριστιανισμού των Ρώσων κατά τον Μεσαίωνα.

Η περιοχή της Ουκρανίας αποτελούσε έδαφος της ρωσικής ηγεμονίας του Κιέβου, της πρώτης ρωσικής χώρας που δέχθηκε τον Χριστιανισμό το 988, μετά την βάπτιση του ηγεμόνα Βλαδμίρηου. Η κίνηση αυτή ήταν αποτέλεσμα της διπλωματίας του Βυζαντίου, που επεδίωκε τη διατήρηση της υπερβόρειας επικράτειας της Κριμαίας στην κυριαρχία του, μέσω της συμμαχίας με το Κίεβο. Για τους ίδιους τους Ρώσους η εξέλιξη αυτή είχε σημαντικές και κυρίως ευεργετικές συνέπειες, αφού το κρατίδιό τους εισερχόταν στην κοινοπολιτεία των χριστιανικών λαών, μέσω του συνδέσμου με την πολιτισμένη Κωνσταντινούπολη, αποκτούσε γραπτή γλώσσα, μέσω της σλαβικής γραφής, αποκτούσε φιλολογία, μέσω της μετάφρασης της εκκλησιαστικής γραμματείας, και τέλος αποκτούσε εθνική συνείδηση, μέσω της θρησκευτικής ενότητας που επέβαλε η Ορθόδοξη Εκκλησία.

Για περισσότερο από δύο αιώνες η Μικρή Ρωσία του Κιέβου κατόρθωσε να διατηρήσει την εκκλησιαστική και πολιτική της ενότητα, μέχρι το 1240, όταν καταστράφηκε από τους Μογγόλους. Το κέντρο της ρωσικής ηγεμονίας τότε μεταφέρθηκε βορειότερα, αρχικά στο Βλαδμίρη και έπειτα στην Μόσχα, όπου μεταφέρθηκε και η έδρα της ρωσικής Εκκλησίας. Από τότε το Κίεβο και η περιοχή της Μικράς Ρωσίας μεταβλήθηκε σε μήλο της έριδος ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, τους Μογγόλους της Χρυσής Ορδής απ' τη μια και τους ανερχόμενους πολιτικά και στρατιωτικά Λιθουανούς από την άλλη. Γι' αυτό η περιοχή ονομάστηκε «Ουκραίνια», που σημαίνει σύνορο, διαχωριστική γραμμή, που νοητά διαπερνούσε τη χώρα λοξά από βορειοανατολικά προς νοτιοδυτικά, χοντρικά σύμφωνα με τον ρου του Δνειπερου ποταμού.

Τα δύο τμήματα ακολούθησαν διαφορετική ιστορική πορεία. Το νοτιοανατολικό ενσωματώθηκε εν πολλοίς στη ρωσική κοινοπολιτεία, ως τμήμα της Μοσχοβίας και της Ρωσίας των Τσάρων. Απ' την άλλη, το βορειοδυτικό τμήμα αποτέλεσε για πολλούς αιώνες επαρχία διαδοχικά της Λιθουανίας, της Πολωνίας και της Αυστροουγγαρίας. Σε εκκλησιαστικό επίπεδο, οι κάτοικοι του εκλατινίστηκαν βίαια ή ενσωματώθηκαν αναγκαστικά στην Ουνία, με τη συμφωνία του Μπρέστ το 1596 και του Ούζγκοροντ το 1646. Η Ουνία επικράτησε μέχρι το 1948, όταν το σταλινικό καθεστώς, για να τιμωρήσει τους Παπικούς στις σοβιετικές δημοκρατίες, οι οποίοι είχαν συνεργαστεί με τους χιτλερικούς κατά την γερμανική κατοχή, κατήργησε την ουνιτική εκκλησία και ανάγκασε τους πιστούς της να επιστρέψουν στην Ορθόδοξη. Το 1990, μετά την πτώση του Κομμουνισμού, η Ουνία επανήλθε δυναμικά και με βίαιο τρόπο απέκτησε και πάλι ερείσματα ανάμεσα στον πληθυσμό και της βορειοδυτικής Ουκρανίας και της Ρουθηνίας.

Από τότε η χώρα είναι βαθειά διχασμένη σε όλα τα επίπεδα. Η πλειοψηφία του λαού στο ανατολικό τμήμα έχει ρωσική συνείδηση και ορθόδοξη πίστη ενώ πολιτικά υποστηρίζει τον έκπτωτο πρόεδρο λόγω της φιλορωσικής του προσέγγισης. Οικονομικά είναι το πιο ανεπτυγμένο μέρος της χώρας, με βιομηχανίες και μονάδες ηλεκτροπαραγωγής, με πηγές φυσικού αερίου και πετρελαίου. Αντίθετα το δυτικό τμήμα με έντονη τη ρωμαϊοκαθολική και ουνιτική παρουσία έχει αναπτύξει ξεχωριστή ουκρανική συνείδηση και επιδιώκει τη συνεργασία με τη Δυτική Ευρώπη, με την οποία θεωρεί ότι έχει περισσότερα κοινά απ' ό,τι με τη Ρωσία. Οικονομικά βρίσκεται σε υποδεέστερη μοίρα και η μόνη ελπίδα που προβάλλεται είναι η σύνδεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άνοιγμα των αγορών προς τη Δύση. Δεν θα είναι, λοιπόν, παράξενο η κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη να οδηγήσει στην πλήρη διαίρεση της χώρας, κάτι που επιδιώκουν οι εθνικιστές και από τα δύο στρατόπεδα.

Εξίζει ακόμη να αναφερθεί ότι και η τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία υφίσταται τα τελευταία χρόνια τις συνέπειες του ψυχικού και πολιτιστικού διχασμού της χώρας. Οι φιλοδυτικοί και εθνικιστές ορθόδοξοι έχουν αποκοπεί από την Μητρόπολη του Κιέβου (επίσημα «Αυτόνομη Ουκρανική Εκκλησία»), η οποία ανήκει από το 1459 στην Εκκλησία της Μόσχας, και έχουν δημιουργήσει το σχισματικό «Πατριαρχείο Κιέβου», υπό τον «πατριάρχη» Φιλάρετο. Η αντιρωσική μερίδα ακολουθεί τα βήματα όλων των υπολοίπων «εθνικών» Εκκλησιών της Ανατολής (βλ. σχίσματα της Ρουμανίας, της Ελλάδας, της Βουλγαρικής Εξαρχίας, των Σκοπιών κ.α.), επιδιώκοντας την εκκλησιαστική ανεξαρτησία ως αποτέλεσμα της εθνικής και πολιτικής ανεξαρτησίας. Πρόσφατα μάλιστα έγινε προσέγγιση με το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως για παραχώρηση αυτοκεφάλου σε μια ενοποιημένη εθνική ουκρανική Εκκλησία. Παρόλα αυτά, η εθνική ουκρανική Εκκλησία, ακόμη κι αν ενωθεί με μια μικρότερη μερίδα εθνικιστών ορθοδόξων υπό τον Αρχιεπίσκοπο Μεθόδιο, που έχει παραμείνει σχισματική από το 1917, θα έχει ως ποίμνιο ένα μέρος των Ορθοδόξων της χώρας, ενώ οι υπόλοιποι ακολουθούν το Πατριαρχείο της Μόσχας.

Οι εξελίξεις αναμένονται ενδιαφέρουσες. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, μάλιστα, τέλεσε στις 24 Φεβρουαρίου μνημόσυνο για τα θύματα της βαθύτατα αντιρωσικής ουκρανικής εξέγερσης και δήλωσε στους Ουκρανούς ορθοδόξους: «Να μην ξεχνάτε, ότι, το Οικουμενικό Πατριαρχείο αποτελεί την Εκκλησία η οποία σας αγαπά πάντα και προσεύχεται για σας ως Μητέρα Εκκλησία». Μένει να δούμε τις ρωσικές αντιδράσεις.

Γεώργιος Β. Τσούπρας, Δρ. Θεολογίας

Δραστηριότητες των Επάλλξεων

Επίκαιρες όμιλίες

Το **Σάββατο 1 Φεβρουαρίου** το απόγευμα στην κεντρική αίθουσα των Επάλλξεων μίλησε η φιλόλογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρή, με θέμα «*Η κοινωνική προσφορά των Τριών Τεραρχών*». Η κ. Μπεκρή συνέδεσε την προσφορά των τριών μεγάλων φαστέρων με την οικογενειακή τους άγωγή, την πολύπλευρη παιδεία τους και τις πολυτάλαντες φύσεις τους, που τις έθεσαν στην ύπηρεσία της Εκκλησίας και στην διακονία των συνανθρώπων των.

Το **Σάββατο 8 Φεβρουαρίου** το απόγευμα στην ίδια αίθουσα μίλησε ο θεολόγος κ. **Λάμπρος Σκόντζος**, με θέμα: «*Το περιεχόμενο και τα μηνύματα του Τριωδίου*». Ο κ. Σκόντζος αναφέρθηκε στις επίμερους περιόδους του Τριωδίου και ανέλυσε τα μηνύματα τόσο της προπαρασκευαστικής όσο και της περιόδου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, που οδηγούν στο κορυφαίο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Αποκριάτικη Συνεστίαση

Την **Κυριακή 16 Φεβρουαρίου** το μεσημέρι στην κεντρική αίθουσα «Επάλλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., πλ. Όμοιοις πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη **Αποκριάτικη Συνεστίαση**, εν όψει της Μ. Τεσσαρακοστής. Το καλομαγειρεμένο σπιτικό φαγητό, το άφθονο δωρεάν κρασί, τὰ ἀναψυκτικά ως και τὸ μουσικοχορευτικό πρόγραμμα βοήθησαν στην κοινή ἀναψυχή και στην δημιουργία οικογενειακής κοινοτικής ἀτμόσφαιρας μέσα στις ἑλληνοορθόδοξες παραδόσεις, μακριὰ ἀπὸ μασκαρέματα και ἄλλες ξενοφερτες συ-

νήθειες. Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀξίζουν στὰ καταστήματα «Σκλαβενίτης» και «Αγροτική γωνιά» και στὸν πρόεδρο Κροεπωλῶν κ. Τιζρόνη γιὰ τὶς εὐγενικές των χορηγίες, καθώς και στὶς κυρίες τοῦ συλλόγου ποὺ παρασκεύασαν τὰ πλούσια ἐδέσματα. Θερμὰ συγχαρητήρια και στὴν ἐξαιρετικὴ χορωδία, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς κ. Μποζᾶ-Μπαμπίλη και τὴν συμβολὴ και τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς οικογενείας, τοῦ Βασιλείου, καθηγητοῦ μουσικῆς, ποὺ παίζει ἀρμόνιο, και τῆς 15χρονης Ἀρετῆς, ποὺ τραγουδάει τὸ ἴδιο ὑπέροχα με τὴν μητέρα τῆς. Συγχαρητήρια και στὴν χοροδιδασκάλισσα κ. Χριστίνα Ἐξάρχου, ποὺ με τὴν ὑπομονὴ και ἐπιμονὴ τῆς συντηρεῖ ἓνα ἐξίσου ἀξιόλογο, ἀνανεωμένο και συνεχῶς βελτιούμενο χορευτικὸ.

Τυρινὸ Βραδυνὸ

Τὸ **Σάββατο 1 Μαρτίου** τὸ ἀπόγευμα στὴν κεντρικὴ αίθουσα τῶν Επάλλξεων μίλησε ὁ κ. Β. Τσούπρας, θεολόγος, με θέμα: «*Ἡ ἀληθινὴ ψυχαγωγία και οἱ κοσμικὲς διασκέδασεις*». Ἀκολούθησε πρόγραμμα με τυρινὰ ἐδέσματα και παραδοσιακὰ ἄσματα.

Ἀσημίνα Τσάμου

Κλασίγελο

Τρεῖς ἀββάδες κάθονταν και ἔπλεκαν τὸ ἔργόχειρό τους. Και ρώτησε ὁ ἓνας τοὺς ἄλλους δύο.

- Γιατί, ἀββάδες μου σοφοὶ κτυποῦν οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν τόσο χαρούμενα; Τί συνέβη; Μήπως λύθηκε τὸ Κυπριακὸ; Μήπως λευτερώθηκε ἡ Πόλη; Μήπως ἀνοιξε ἡ Ἁγία Σοφία ἢ ἀποκαταστάθηκε ἡ Βόρειος Ἥπειρος;

- Ὅχι, δὲν ἔγινε τέτοιο μεγάλο πράγμα, ἀπαντᾷ ὁ δεύτερος. Ἀλλὰ και νὰ ἴγινε, τί μᾶς νοιάζουν ἐμᾶς τὰ θέματα τοῦ κόσμου; Ἐμεῖς ἤρθαμε ἐδῶ, γιὰ νὰ ἀφιερωθοῦμε στὸν Κύριο και νὰ σώσουμε τὴν ψυχὴ μας.

- Μπορεῖ νὰ ἤρθαμε ἐδῶ νὰ σώσουμε τὴν ψυχὴ μας, μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀλλὰ ὁ κόσμος ἔρχεται μέχρις ἐδῶ.

- Ἐννοεῖς τοὺς προσκυνητές; ρωτᾷ ὁ πρῶτος. Ἀπὸ δὲν εἶναι κακὸ, γιατί οἱ ἄνθρω-

Μετὰ κωδωνοκρουσιῶν

ποι ποὺ ἔχονται ὡς προσκυνητὲς θέλουν κι αὐτοὶ νὰ βροῦνε ἀνάπαυση στὴν ἐν Χριστῶ πολιτεία.

- Δὲν πρόκειται γιὰ προσκυνητὲς, ἀγαπητέ μου ἀββά, ἀλλὰ γιὰ κοσμικοὺς ἀρχοντες, ποὺ ἔρχονται, γιὰ νὰ δείξουν θεοσέβεια και νὰ ξεγελάσουν καλύτερα τοὺς ἀδελφούς μας στὸν κόσμο.

- Και τότε, γιατί τοὺς ὑποδεχόμαστε με κωδωνοκρουσίες; ρωτᾷ ὁ δεύτερος.

- Γιατί ὁ κόσμος, ἀπαντᾷ ὁ τρίτος, δὲν εἶναι μόνον μέσα στὸν κόσμο ἀλλὰ και σὲ πολλοὺς μοναχοὺς, ποὺ θέλουν νὰ ἀρέσουν στὴν κοσμικὴ ἐξουσία και στοὺς κοσμοκράτορες και ὄχι στὸν Παντοκράτορα.

- Τότε, ἀλλοίμονο μας, λέει ὁ πρῶτος, κουνώντας τὸ κεφάλι του και κάνοντας τὸν Σταυρὸ του.

ἢ τσοῦχτρα

Αρωγὲς γιὰ τὶς Επάλλξεις

Βενέτης Δημήτριος	20€	Γκούμα Αικατερίνη	10€	Σκιαδᾶ Εὐανθία	10€
Γκούπη Αθανασία	20€	Μ. Γ.	10€	Μαυροφόρου Σοφία	20€
Γεωργικόπουλος Δημήτριος	30€	Παππᾶ Αθηνᾶ	50€	Κρασαδάκη Νικολίτσα	10€
Μπουρδουκλή Μαρία	20€	Βαρσάνης Ιωάννης	50€	Οικονόμου Δήμητρα	20€
Κατσίρης Δημήτριος	20€	Γ. Α.	20€	Συμεῶν Στάθης	20€
π. Θεόπιστος Μουράτογλου	20€	Λειβαδάρας Αντώνιος	20€	Κουρούπης Ἄγγελος	7€
Παναγιώτης Μπούκλιας	20€	Ρήγα Αικατερίνη	20€	Λούλη Αικατερίνη	30€
π. Θεοδόσιος Δενδρινός	15€	Ζανανούκη	10€	Βυθούκας Γεώργιος	200 €
Θεότιμος Τσάλα	20,50€	Μαλάμος Γεώργιος	15€	Πεττός Ιωάννης	10€
Ι. Ν. Ζωδόχου Πηγῆς Αθηνῶν	20€	Γεωργακοπούλου Καλλιόπη	30€	Βασιλακάκης Μαρίνος	7€
Μαραγκούλας Παντελῆς	10€	π. Καλαμπόκης Χριστόφορος	15€	Ρεβελάκης Νικόλαος	7€
Κανδαρά Κυριακή	15€	π. Κρητικός Γεώργιος	50€	Σπουρνιάς Σεραφεῖμ	10€
Καφρίτσα Σοφία	10€	Βλαντῆ Σταματία	20€	Πέρου Ἄννα	40€
Σκιαδᾶ Εὐανθία	10€	Κοψίνης Χαρ/μπος			
Κουρη Ἑλένη	10€	& Παναγιώτα	50€		
Κοτσιφάκου Εὐανθία	20€	Λάμπρος Μακρῆς	20€		
Μ. Μ.	20€	Αθηναίου Ξανθίππη	20€		
Σκουτέρη Τασία	20€	Λάμπρου Ελένη	10€		
Μπέη Τρυφονία	50€	Αργυρόπουλος Κων/νος	20€		
Αναστασίου Ασπασία	40€	Ρασσιᾶ Χριστίνα	50€		

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς και παρακαλοῦμε και τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν με κάθε δυνατὸ τρόπο, γιατί τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες και θυσίες.